

A C-585/08. sz., Peter Pammer kontra Reederei Karl Schlüter GmbH & Co. KG, és a C-144/09. sz., Hotel Alpenhof GesmbH kontra Oliver Heller egyesített ügyekben hozott ítélet

Sajtó és Tájékoztatás

A Bíróság kifejti az uniós jognak a fogyasztói szerződésekre alkalmazandó joghatósági szabályait arra az esetre, amikor valamely szolgáltatást az interneten keresztül kínálnak

Egy adott internetes honlap kereskedő általi használatának pusztá ténye önmagában nem vonja maga után más tagállamokban lakóhellyel rendelkező fogyasztók esetében a fogyasztót védő joghatósági szabályok alkalmazását

Az Európai Uniónak a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról szóló rendelete¹ úgy rendelkezik, hogy valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, főszabályként, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető. Előírja továbbá, hogy a szerződéses jogviszonyokból eredő jogviták a szerződéses kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt is tárgyalhatók. Ugyanakkor amennyiben fogyasztói szerződésről van szó, a fogyasztót védő rendelkezések alkalmazandók. Ha a kereskedő tevékenysége azon tagállamra „irányul”, amelyben a fogyasztó lakóhelye található, a fogyasztó a lakóhelye szerinti tagállam bíróságai előtt indíthat eljárást, és csak e tagállam bíróságai előtt perelhető. A két ügy azon kérdéssel kapcsolatos, hogy a rendelet értelmében más tagállamra „irányulónak” minősül-e azon kereskedő tevékenysége, amely internetes oldalt használ a fogyasztókkal való kapcsolatfelvétel céljából.

A C-585/08. sz. ügy

Az ausztriai lakóhelyű P. Pammer egy teherhajó-utazáson kívánt részt venni, amely Triesztből (Olaszország) indult a Távol-Keletre. Ennek érdekében egy teherhajó-utazások interneten keresztüli értékesítésére szakosodott német utazási irodán keresztül lefoglalta az utazást a németországi székhelyű Reederei Karl Schlüter társaságnál. P. Pammer megtagadta a hajóra szállást, azon indokkal, hogy a hajón biztosított feltételek nem feleltek meg szerinte az utazási iroda által nyújtott leírásnak, és az utazásért fizetett összeg visszatérítését kérte. Mivel a Reederei Karl Schlüter csupán az összeg egy részét fizette vissza, P. Pammer az ausztriai bíróságokhoz fordult, amelyek előtt a német társaság joghatóság hiányára alapított kifogást emelt, arra hivatkozva, hogy Ausztriában semmiféle kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet nem folytat.

A C-144/09. sz. ügy

A németországi lakóhelyű O. Heller több szobát foglalt egyhetes időtartamra az Ausztriában található Hotel Alpenhofban. E foglalás e-mailen keresztül történt, a szálloda O. Heller által látogatott internetes honlapján feltüntetett e-mail címen. O. Heller kifogásolta a szálloda szolgáltatásait és a számla kiegyenlítése nélkül távozott. A Hotel Alpenhof ezt követően az ausztriai bíróságok előtt keresetet indított a számla kiegyenlítése érdekében. O. Heller e bíróság joghatóságának hiányára alapított kifogást emelt, úgy érvelve, hogy németországi lakóhelyű fogyasztóként csak németországi bíróság előtt perelhető.

Az Oberster Gerichtshof (ausztriai legfelsőbb bíróság) az előtte folyamatban lévő e két ügyben arról kérdezi a Bíróságot, hogy azon tény, hogy az adott tagállamban székhellyel rendelkező

¹ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.).

társaság az interneten keresztül kínálja szolgáltatásait, azt jelenti-e, hogy e tevékenységek más tagállamokra is „irányulnak”. Igenlő válasz esetén ugyanis, a más tagállamban lakóhellyel rendelkező fogyasztók, akik e szolgáltatásokat igénybe veszik, a kereskedővel való jogvitában hivatkozhatnak a rendeletben előírt kedvezőbb joghatósági szabályokra.

A Bíróság ma hozott ítéletében megállapítja, hogy **azon pusztán tény, miszerint egy kereskedő kereskedés céljából egy internetes honlapot használ, önmagában nem jelenti azt, hogy tevékenysége más tagállamokra „irányul”,** ami a rendelet fogyasztót védő joghatósági szabályainak alkalmazását vonná maga után. A Bíróság úgy találja ugyanis, hogy e szabályok más tagállamban lakóhellyel rendelkező fogyasztók tekintetében való alkalmazásához **a kereskedőnek jeleznie kell azon szándékát, miszerint kereskedelmi kapcsolatokat kíván létesíteni egy vagy több másik tagállam fogyasztóival.**

Ezen összefüggésben a Bíróság megvizsgálja azon tényezőket, amelyek alapján megállapítható, hogy a kereskedő más tagállamokban lakóhellyel rendelkező fogyasztókkal kívánt kereskedni. E tényezők között szerepel az e tagállam fogyasztóival való kereskedési szándék egyértelmű megnyilvánulása, például ha a kereskedő több meghatározott tagállamban kínálja szolgáltatásait vagy áruát, vagy ha egy keresőmotor-üzemeltetővel szemben az internetes reklámszolgáltatást illetően annak érdekében vállal költségeket, hogy a különböző tagállamokban lakó fogyasztók számára megkönnyítse a kereskedő internetes honlapjának elérését.

Ugyanakkor egyéb, kevésbé nyilvánvaló, adott esetben egymással kombinált tényező is alkalmas annak alátámasztására, hogy a tevékenység a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállamra „irányult”. Ilyen többek között a szóban forgó tevékenység nemzetközi jellege, mint bizonyos idegenforgalmi tevékenységek, a telefonszám nemzetközi előhívóval együtt történő feltüntetése, a kereskedő székhelye szerinti tagállamtól – például „.de” – eltérő, vagy semleges – mint például „.com” vagy „.eu” - felső szintű domain-név használata, a szolgáltatás nyújtásának helyére egy vagy több más tagállamból kiinduló útvonalak leírása, illetve különböző tagállamokban lakóhellyel rendelkező ügyfelekből összetevődő nemzetközi ügyfélkör említése, többek között az ilyen ügyfelek nyilatkozatainak közzétételével. Hasonlóképpen, ha az internetes honlap lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy a kereskedő székhelye szerinti tagállamban szokásosan használt nyelvtől vagy pénznemtől eltérő nyelvet vagy pénznemet használjanak, e tényezők olyan jeleknek tekinthetők, amelyek a kereskedő tevékenysége határokon átnyúló jellegét támasztják alá.

Ugyanakkor nem tekinthető erre utaló jelnek az, ha a kereskedő e-mail címe vagy postacíme, illetve nemzetközi előhívó nélküli telefonszáma szerepel a honlapon, mivel ezen információk szerepeltetése nem jelenti azt, hogy a kereskedő tevékenysége egy vagy több másik tagállamra irányulna.

A Bíróság arra a következtetésre jut e tényezők tekintetében, hogy az ausztriai bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a kereskedők internetes honlapjából és tevékenységeik összességéből kitűnik-e, hogy osztrák (C-585/09. sz. ügy), illetve német (C-144/09. sz. ügy) fogyasztókkal is kívántak kereskedni, abban az értelemben, hogy e fogyasztókkal szerződést kívántak kötni.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

www.curia.europa.eu

